

30.04. 6-А укр.літ. Добровольська В.Е.
Урок позакласного читання

Школа добрих вчинків

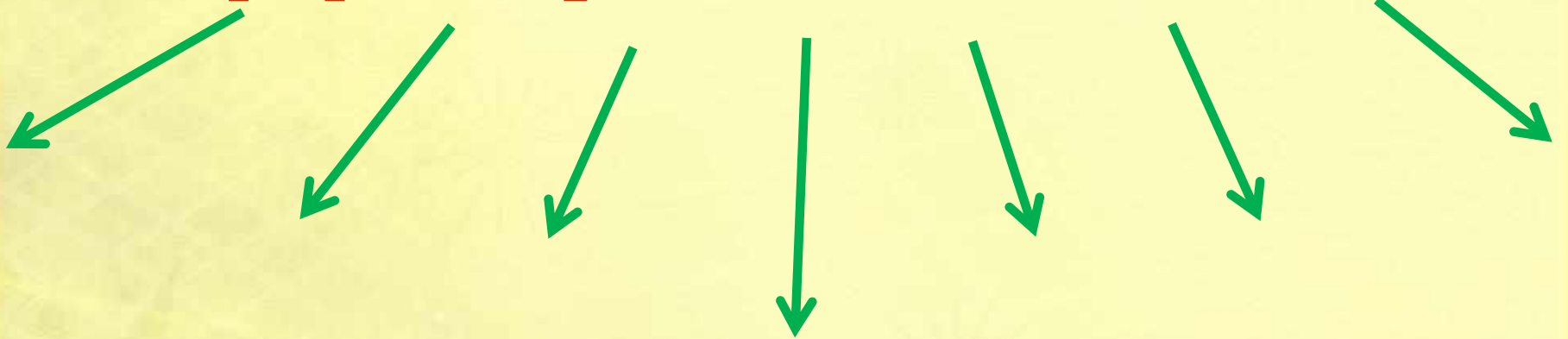

Розчитування

- *Доброго ранку, сонечко ясне!*
- *Доброго ранку, земле прекрасна!*
- *Доброго ранку, дерева багряні!*
- *Доброго ранку, квіти духмяні!*
- *Доброго ранку, птахи галасливі!*
- *Доброго ранку, люди щасливі!*

Складіть “асоціативний куц”.

Добрі вчинки

Василь Олександрович Сухомлинський

мудрий
учитель

талановитий
письменник

чудова
людина

Школа добрих вчинків

Мета уроку:

- *розширити знання про життя та творчість видатного педагога В.О.Сухомлинського;*
- *розвивати вміння читати з розумінням;*
- *виховувати через твори Сухомлинського доброту, чуйність, співчуття до інших людей.*

Знайомимось!

- *“Деркач і Кріт”*
- *“Горобчик і вогонь”*
- *“Сьома дочка”*
- *“Камінь”*

Деркач і кріт

Із далекого теплого краю повертався на північ, на нашу землю, маленький Деркач. Це пташка сіренька. Улітку вона виводить у нас діток, а на зиму відлітає в Африку.

Важко летіти Деркачеві, маленькі в нього крильця. Того він як де летить, а як де й пішки іде. Ось і зараз, опустившись на землю, він ішов і йшов на північ.

Іде собі й тихенько пісеньку співає про далекий північний край, про гніздечко під кущем лози на зеленому лузі там його мила батьківщина.

Іде собі, іде й зустрічає Крота. Сидить Кріт у норі, висунув мордочку й питає Деркача:

— Хто ти такий і куди йдеш?

— Я пташка Деркач, повертаюсь на батьківщину із теплого краю.

Розповів Деркач Кротові про свою далеку північну вітчизну й про теплу африканську землю.

— А чого ти не поселишся на тій теплій землі і не живеш там завжди? — питається здивований Кріт. — Чого щороку мандруєш тисячі кілометрів? Ти ж до крові поранив ноги. Тебе скрізь підстерігає шуліка. Що заставляє тебе так поневірятися? Що тебе кличе на холодну північ?

— Батьківщина, — відповів Деркач.

Горобчик і вогонь

- Стара Горобчиха дозволила нарешті своєму маленькому синочку вилетіти із гнізда. Зрадів Горобчик, вилетів, пурхає та все матір питає:
- - А це що? А то що таке?
- Пояснила йому мати, що таке зем-мм, трава, дерева, кури, гуси, ставок Та ось Горобчик побачив у небі величезну вогненну кулю й питає матір:
- - А це що?
- - Це Сонце, - каже Горобчиха. - Воно світле і тепле.
- - А що таке Сонце? - знову питає невгамовний Горобчик.
- - Ну, навіщо тобі все це знати? - буркотливо відповідає мудра Горобчиха. - Це Вогонь.
- - А мені хочеться знати, що таке Вогонь, - зацвірінчав Горобчик і полинув усе вгору і вгору - до Сонця. Линув, поки аж обпалив тоненьке пір'я своїх крилець.
- Наполохався й повернувся додому. Мати чекала вже його ні жива ні мертва.
- - Ну, тепер я знаю, що таке Вогонь, - сказав Горобчик.

Сьома дочка

Було у матері сім дочок. Ось поїхала одного разу мати в гості до сина, а син жив далеко-далеко. Повернулась додому аж через місяць.

Коли мати ввійшла до хати, дочки одна за одною почали говорити, як вони скучали за матір'ю.

— Я скучила за тобою, немов маківка за сонячним променем, — сказала перша дочка.

— Я ждала тебе, як суха земля жде краплину води, — промовила друга дочка.

— Я плакала за тобою, як маленьке пташеня за пташкою, — сказала третя.

— Мені тяжко було без тебе, як бджолі без квітки, — щебетала четверта.

— Ти снилась мені, як троянді сниться краплина роси, — промовила п'ята.

— Я виглядала тебе, як вишневий садок виглядає соловейка, — сказала шоста.

А сьома дочка нічого не сказала. Вона зняла з ніг матусі взуття й принесла їй води в мисці помити ноги.

Камінь

У лузі, під гіллястим дубом, багато років жила криниця. Вона давала людям воду. Під дубом біля криниці відпочивали подорожні. Одного разу до дуба прийшов хлопчик. Він любив пустувати. Тож і подумав:

«А що воно буде, як я візьму оцей камінь і кину його в криницю! Ото, мабуть, булькне дуже!»

Підняв камінь, кинув його в криницю. Булькнуло дуже. Хлопчик засміявся, побіг і забув про свої пустощі. Камінь упав на дно і забив джерело. Вода перестала заповнювати криницю.

Криниця засохла. Засохла трава навколо криниці, і дуб засох, бо підземці струмки потекли кудись в інше місце.

На дубі перестав мостити гніздо соловейко. Він полетів у інший луг. Замовкла соловейкова пісня.

Сумно стало в лузі.

Минуло багато років. Хлопчик став дідусем. Одного разу він прийшов на те місце, де колись був зелений луг, стояв гіллястий дуб, співав соловейко, вабила прохолодна криниця.

Не стало ні лугу, ні дуба, ні соловейка, ні криниці. Довкола пісок, вітер здіймає хмари пилюки.

«Де ж воно все поділося?» — подумав дідусь.

**“Красиві слова
і красиве діло”**

Гра “Три капелюхи – три думки”

**“Білий
капелюх”**

Коротко
перекажіть
зміст твору.

“Чорний

капелюх”

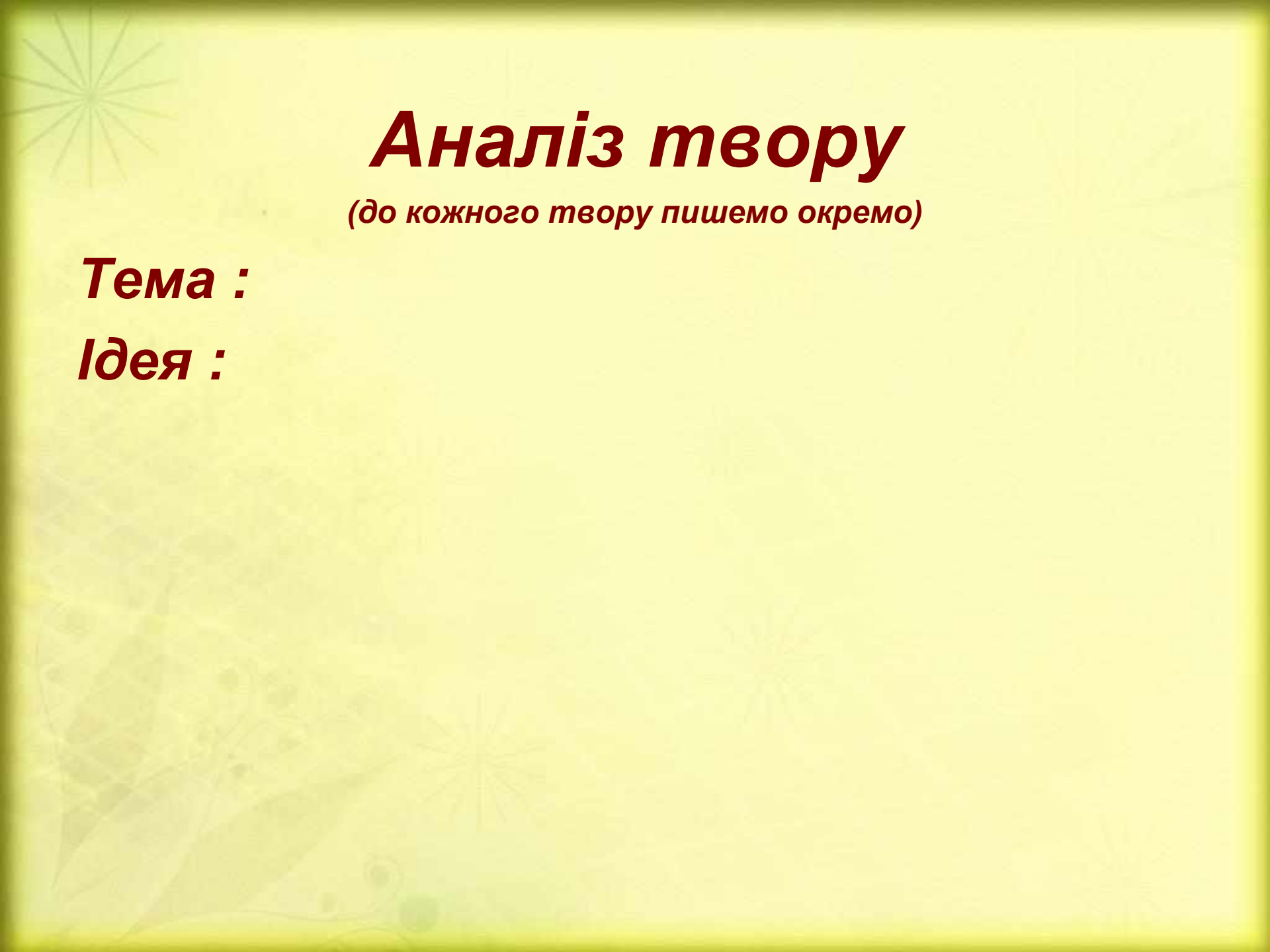

**Відшукайте все погане,
що є в тексті.**

**“Червоний
капелюх”**

***Відшукайте в тексті
все хороше.***

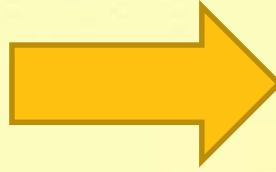

Аналіз твору

(до кожного твору пишемо окремо)

Тема :

Ідея :

- *Гарний Ґрунт*
- *Сонячне світло*
- *Вода*
- *Чисте повітря*
- *Тепло*
- *Турбота про їхній ріст*

Домашнє завдання

Створити буктрейлер до одного
із творів

